

БЕОГРАДСКА ОПШТИНСКА СВЕДОНОВИНА

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

за Србију на годину 6 лин.
 на пола године 3 "
 за стране земље на годину 9 "

Недеља 24. Децембра 1895.

ЦЕНА ЈЕ СГЛАСИМА 6 ПАРА Д. ОД ВРСТЕ
 ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.
 Рукописи не враћају се
 НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

НАРЕДБА

Доказано је, да је бобичаво свињско месо, употребљено за храну људску, један од најглавнијих проузроковача побољевању од пантљичаре и других болести.

Да би се спречила продаја бобичавог свињског меса за људску храну, — а на основу расписа господина министра унутрашњих дела од 17. Септембра 1892. године С.М. 6722, наредбе управе града Београда од 20. септем. 1892. год. ЛБр. 1334. и тачке 6. члана 34. закона о општинама, — Суд општине београдске

Наређује:

1., Да све свиње, које се догоне у Београд ради продаје или се транспортирају из Београда, дужан је прегледати општински марвени лекар.

Овај преглед вршиће се на марвеном тргу сваког дана од 9 до 11 часова пре подне; а на железничкој станици и у приватним оборима вршиће се преглед, пошто се сопственик свињских брава предходно

пријави за то општинском суду — кланичном одсеку. —

Прасад — сисанчад, не подлеже прегледу лекарском односно бобица.

Преглед свиња вршиће, у рејону вароши Београда, искључиво општински марвени лекар, а свако друго ненадлежно лице, које се ухвати да врши преглед свиња, биће кажњено најстрожије по закону.

2., Сваки брав, који буде нађен да је бобичав, одузеће се од сопственика; на општинској кланици у присуству марвеног лекара заклати, месо, језик и срце од њега уништити а сланина и сало предаће се сопственику да истопи маст или прода сапунцији за кување сапуна.

3., Општински марвени лекар, чим на станици, марвеном тргу и оборима нађе бобичавог брава, — известиће о томе најближу полицијску власт, која ће одузети брава од сопственика и спровести на кланицу, где ће се са истим поступити у смислу наређења тачке 2-ге.

4., Тачно вршеће ове наредбе ставља се у дужност општинском марвеном лекару госн. Димитрију К. Кнежевићу.

Од суда општине града Београда 20. Децембра 1895. године АБр. 7580.

ОБЈАВА

Општина београдска има од многих грађана својих да потражује за израђени тротоар или калдрму пред њиховим имањима. За овај дуг јемчи само имање, и општина има права према законима, да ово своје примање егзекутивним путем из имања наплати, без обзира на сопственика имања. (§ 465. гр. пост.)

Дешава се често, да се нови сопственик имања изненади, кад општина затражи од њега да наплати калдрму или тротоар саграђен раније, него што је то имање купио, те на тај начин постају спорови.

С тога суд општине београдске објављује грађанству, да је дуг за израђену калдрму или тротоар исти такав терет за

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЋИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе израдио првом видоиздањем наредом општ. Београдске).

(НАСТАВАК)

Оно мало њих што припеше, Срби пусте унутра, и користећи се рђавом турском стражом, запуше ексерима фаље на топовима и заглаве их ђуладима; али како се већ свитало а било их је мало они се морадеше вратити. Узбуњена стража кад дође на место нађе само отворену капију и зацепљене топове, као неме сведоке безуспешног предузећа. У овом су предузећу помагали Влајко из Жаркова и Ђорђе Петровић из Загориче. Ово се још једном покушавало (6 јануара) такође без успеха. Како још није био рат објављен, паша се није смео светити Ђесаревцима већ своју освету изли над Србима, који су у овоме учествовали. Чардаклија и више

његових другова (међу њима и Карађорђе) побегну од чести у Ђесарију а од чести у брда; неки падну паши у шаке те буду уморени на мукама. Набијали су им цељичице од луча под нокте и остављали их да у грозним мукама умру.⁽¹⁾

У марту месецу (14.) 1788. г. већ је био цар Јосиф II у стану главне војске у Футогу. Одатле се одмах крену Земуну. Ту Јосиф II нареди да се прво заузме Шабац, како их не би Турци, при заузимању Београда, с те стране узнемиравали. Док се главна војска кретала Шапцу — а и раније било је сукоба с Турцима на граници — имамо забележен овај догађај на Ритопеку. Три граничара случајно пребаци бура на српску страну Турци их опазе и опколе у ритопечкој механи, они су се храбро бранили од Турака. Кад то чује барјактар Огорелица, дође им из Ђесарије у помоћ са 24 друга, па са неко-

лико Ритопечанина убије до 30 Турака и ослободи граничаре. Исто су тако бивали чешћи сукоби међу земунском и београдском посадом, јер су Турци испадали да спрече рад на насипу од Бежаније к Сави, но ипак су се морали повући без успеха.⁽¹⁾ Важнија су предузећа Фрајкораца и других српских устаничких чета, која ћемо мало доцније описати.

Главна војска скупљала се у Клењаку према Шапцу, једна чета Ђесареваца, са неким оделењима Фрајкораца, пређу раније Саву и под командом капетана Дедовића упути се Шапцу, да заузме ђуприје на Думачи, код Бреста, на Мишару и на Јабан-Калеју. Ове предусретну 700 Турака Шапчана, потисну их и Дедовића смртно ране. За то време Ђесаревци мирно пређу Саву код Клењака и 20. априла у присуству цареву опколе Шабац са три стране. Ђесаревци убрзо запале Бајир, па

⁽¹⁾ На истом месту, стр. 5. — Kallaу В. Gesch. d. Serben, V. I S 223—230. — Годишњица Н. Чушића, књ. IX, стр. 43—46. — Букић А. је верно и до сутница (по немачким изворима) описао ово предузеће Ђесареваца, да потајно заузму Београд; наводећи како су и један и други покушај осујетиле елементарне непогоде (Летопис М. С. књ. 161, стр. 86—96).

⁽¹⁾ Срб. Летопис књ. 66. ч. III стр. 16. — Годишњица Н. Чушића, књ. IX, стр. 49—52. — Букић А. дело је описао храбро држање Шајкаша, који су под мајором Станисављевићем највише научили овим нападама турским на бежански насип. Станисављевић се пуштао и низ Дунав, па једном са 300 момака код села Голубца отме од Турака 22 лађе. (Срб. Летопис, књ. 66. ч. III стр. 1.)

имаће, као што су интабулисани дугови, дужна пореза и дуг за водовод, и да непокретно имаће служи општини као закона залога за наплату њеног примања као што то имаће служи држави за залог за њено примање.

Према томе, при свакој куповини и продаји непокретног имања у Београду, уговорачи, ако не желе неприлика имати, треба да се извеште код општине београдске да ли и колико дугује дотично имаће општини за калдрму и тротоар па да и тај дуг узму у рачун при погодби о куповини и продаји имања, јер општина неће се обзирати на одбрану новог сопственика.

Од суда општине београдске 16. Нов. 1895. год. АБр. 7086.

ОБЈАВА

Дешава се, да многи продавци кућа и зграда у овдаш. вароши остају дужни извесну суму новаца управи водовода за утрошену а неплаћену воду у истим зградама, без да о томе извеште купце тога имања, који после има неприлике са управом водовода.

Да се ово неби више дешавало, даје се на знање овдаш. грађанству, да сваки купац имања у овој вароши, предходно тражи од продавца истог имања књижицу о плаћеној води, иначе ће купац имања бити дужан неплаћену воду платити, која је у тим зградама утрошена.

Из суда општине вароши Београда 258—1895 год.

ТРАЖИ СЕ

једна већа засебна кућа или две омање у близини једна до друге

Грађевинско Одељење општине града Београда потребује од 1. маја идуће год. једну кућу под кирију, која има 14 видних одељења употребљивих за канцеларије.

се још више приближе граду, и одпочну спрему за озбиљан напад.

Са Саве су га нападали Срби Фрајкорци, које је предводио кнез Пољатовски, а за њима батаљон немачке пешачке резерве. Са Бајира нападали су Тесаревци под принцем Карлом де Лиљем, у чијој је предводници био капетан Соколовић са Србима. У овоме нападају на Шабац учествовао је и мајор Михаљевић са Фрајкорцима. Пуковник Давидовић пошто је заузео Бајир пређе са 800 Славонаца и 1200 Фрајкорца преко потока Камичка и затвори зворнички пут, да пресеке долазак помоћи из Босне. При нападу Срби се јако приближе граду и ту буде рањен у бутину кнез Пољатовски; његови га сви оставе, а на запомагање сети га се један Србин добровољац, па га у сред кише од танаци, убивши три Турчина, дохвати за косу и спасе. Соколовић са Србима допре до капије, обије је и навали на бедем, на што се Турци повуку у камени град. Позван на предају Мехмед ага предаде град 24 априла без услова. Тесаревци ту задобију 17 топова, 24 барјака и на 800 стотина турских војника.

Ова кућа треба да је по могућству у варошком кварту и у близини зграде општинског суда.

Исто тако могу се узети и две засебне куће у близини једна до друге, а у варошком кварту или у близини општ. суда, ако имају означени број просторија.

Пријаве треба поднети заједно са ценом и условима Управи грађевинског одељења општине града Београда најдаље до конца месеца јануара идуће год.

ГБр 2251. Из канцеларије Управе грађевинског одељења општине града Београда. 11. децембра 1895. год. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

РЕДОВНА СЕДНИЦА
14. Децембра 1895. год.

Председавао председник г. Михаило М. Богичевић; присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић; од одборника били: г. г. Лим. Милојевић, Настас Антоновић, Ј. Алкалај, Борђе Димитријевић, Дим Гавриловић, Никола Бошковић, Мијаило Штрбић, Јосиф С. Јовановић, Сава Петровић, Дамјан Стојковић, Д. С. Милутиновић, Н. Спасић, Јарослав Безуха, Др. Војислав М. Суботић, Драгут. М. Настић, Стеван П. Поповић, Д-р Никола Х. Николић, Влад. М. Борђевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 7. Децембра 1895. године, и учињене су ове измене:

У одлуци књ. бр. 699, да на место Василија Радојковића буде поротник Никола Радојковић;

У одлуци књ. бр. 700, да на место Павла Целебџића и Јеврема Главинића буду присутници: Наум Ђокић, бакалин и Милош Валожич књићар.

II

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 7392, 7450, 7445, 7446, 7434 којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио,

да су: Никола П. Николић адвокат и Милош Глишић трговац доброг владања и

њих задрже као заробљенике, а породице их испрате у Зворник.

При заузећу града особито су се одликовали Срби. Свештеник Василије Бошњак, мајор Вукаловић и капетан Соколовић буду одликовани. За команданта града би постављен гроф Бранковић, који отпоче отврђивати Шабац, употребљавајући зато околне Србе сељаке. Као посада градска би остављена једна регимента, а сва остала војска врати се Земуну.⁽¹⁾

Интересно је што вели прота М. Непадовић о нахијама око Шапца: „Начини се шанац у Кличевцу, покупе Фрајкбре и сви од војвода ванпирају лајтнантима (потпоручицима) а мој отац за отлиције у бојевима оберлајтнант, и тако су ваљевску нахију чували од Турака и пресецали походе босанских Турака к Београду; а ужичка, соколска, подринска све су мирно стајале под Турцима. У Шапцу је седео генерал, а шабачки кнезови и калуђери по нешто арача купили и у Зворник слали тајно“.⁽²⁾

(1) Капитул В. Geschichte d. Serben, V. I S. 237—238. — Српски летопис за 1841. књ. 66 ч. III стр. 29—32. — Годишњаци Н. Чулића књ. IX. стр. 352—255.

(2) Гласник ери. уч. друштва, књ. XX. стр. 65.

доброг имовног стања; да су Обрен Стефановић и Леонида Нушић б. чиновници жељез. дирекције доброг владања и сиротног имовног стања; да му је Петар Јанковић слуга, непознат.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о немаштини и породичном односу.

По прочитању тих молби СБр. 19776, 19095, 19813. — одбор је изјавио мишљење,

Да се молиоцима: Мити Зечевићу калџи опанчарском, Јоци Јовановићу обућару, Милану и Милошу М. Вукомановићима чиновницима и Михаилу и Јовану Б. Марковићима, могу дати тражена уверења на основу исказа поднелих сведока.

IV

По прочитању протокола лицитације ГБр. 2231 држане за израду привременог крова над темељима цркве Дорћолске и по прочитању накнадне понуде за овај посао ГБр. 2239, — одбор је решио,

да се како лицитација тако и накнадна понуда одбаци, и да се кров овај подигне у режији општинској што пре и што јевтиније, с тим да трошак не сме бити већи од накнадно понуђене цене.

V

По прочитању протокола лицитације ГБр. 2249, држане за откопавање, калдрмисање, полагање тротоара и ивичног камена у улици Вука Караџића, — одбор је решио,

Да се одкопавање, калдрмисање полагање тротоара и ивичног камена у улици Вука Караџића уступи по прописаним погодбама Мити Стојановићу предузимачу као најнижем понуђачу за укупну цену од две хиљаде и седам стотина двадесет и пет динара и осамдесет седам пара, или по предрачунским ценама са тринаест одсто попушта.

Главна војска око Земуна задржала се дуго очекујући прилике за напад на Београд. Ну до тога не дође, већ је имала омање сукобе с Турцима, а нарочито су се флотиле мериле међу собом. Калај налази узрок овоме у неискусности главног команданта Ласкет, као и у великој топлоти, која у баровитој околини изазва болештине, које у велико укочише радну снагу војену. Више од једне трећине војника лежало је по болницама, тако, да број способних ратника износаше једва 40 000 људи, кад Јосиф II крајем августа пође у Банат. Турци, видећи слабост Тесареваца у Банату, а бојећи се да Јосиф II из Земуна не нападне малу посаду у Београду — којој, као што ћемо доцније видети, нису могли да пошаљу помоћ због побуњеника Срба — и не освоји Београд, смисле да нападом на Банат одвуку тамо пажњу главне војске, па у томе и успу. Почетком августа велики везир са 70 000 људи упаде у Банат и потуче тамошњу Тесареву војску. На то се Јосиф II с главном војском пожури из Земуна у помоћ генералу Вартенслебену. Ну велики везир и њега савршено потуче код Каран-себеша

VI

По прочитању протокола лицитације ГБр. 2201 држане за откопавање и калдрмисање Вишеградске улице, и по прочитању накнадних понуда за овај посао ГБр. 2218 и 2221, — одбор је решио,

да се за откопавање и калдрмисање Вишеградске улице према прописаним пододбама држи ужа лицитација између накнадних понуђача Саве Крстића и Стојана Анастасијевића.

VII

Сходно решењу одборском од 7. децембра 1895. године, АБр. 7385, општински правозаступник подноси извештај о дуговању Лазе Дашковића општинској трошарини.

По прочитању тога извештаја АБр. 7515, одбор је одлучио,

да се од управе трошаринске изиште и одбору поднесе на решење извештај о томе: ко је и на основу каквог решења одредио Лазару П. Дашковићу кредит и да ли управа трошаринска има још каквих потраживања од људи што су под стечајем.

VIII

Сходно решењу одборском од 7. децембра ове године АБр. 7516, Председник позива одбор да изабере лица која ће по предлогу надзорне комисије за осветлење и трамвај, као изборне судије од стране општине решавати о раскинућу уговора за експлоатацију трамваја, — Одбор је одлучио,

да се овај предмет понова одложи за другу седницу када ће суд поднети и кандидате за судије.

IX

По прочитању протокола лицитације АБр. 7487 држане за набавку потребне количине овса и јечма и по прочитању накнадне понуде за ову набавку Николе Ђ. Николића из Умке АБр. 7488, — Одбор је одлучио,

да се за ову набавку овса и јечма држи ужа лицитација између најнижег лци-

танта Илије Урошевића оvd. трговца и накнадног понуђача Николе Ђ. Николића из Умке.

X

Председник износи одбору на решење понуду Рада Антића, да му се уступи искључиво право за пражњење нужника и помијара модерним справама под погодбама означеним у његовој понуди.

По прочитању те његове понуде АБр. 6999 и накнадног објашњења АБр. 7514, — одбор је решио,

да се пражњење нужника и помијара искључиво уступи Раду Антићу оvd. кафеџији под истим оним погодбама под којима је овај посао био уступљен Петру Б. Јоакимовићу решењем одборским од 13. фебр. т. г. АБр. 996 и решењем од 8. дец. 1894 год. АБр. 8685, с тим, да се са Радом Антићем закључи о овоме послу уговор на три године о његовом трошку; да за пражњење нужника и помијара може наплаћивати седам динара од кубнога метра или тридесет и пет пара од акова; да овај посао има вршити модерним справама, које ће нарочита судска комисија прегледати.

Кауција од хиљаду динара, коју је положио Петар Б. Јоакимовић услед решења одборског од 23. Марта 1895. године АБр. 2010, а која је припала општинској каси због неиспуњења уговора према решењу одборском од 10. јула 1895. године АБр. 4305, коју пак Раде Антић рекламира као своју молбом својом АБр. 4482, јер ју је он за Перу Б. Јоакимовића суду и положио — да се не унесе у општинску касу као њена својина, него да служи Раду Антићу као гаранција за тачно испуњење уговора и да му се по истеку уговора врати, ако не би општина имала каквог права наплате из ње проузрокованог неиспуњењем уговора.

У толико се задржава од извршења решење одборско од 10. јула 1895. год. АБр. 4305.

XI

Одборник г. Никола Бошковић жали се, да суд општински па штету општинске касе ни е хтео да му изда један општински празан дућан: ма да га је он више пута тражио. Председник је изјавио,

да ће ствар извидети и учинити нужне наредбе, да се општински интереси задовоље.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Лекари општински, што су дужни да лече сиротињу:

1. Д-р Д. Т. Николајевић са станом у Јевремовој улици 36, лечи сиротињу у кварту *дорћолском* и *палилулском*.

2. Д-р Ф. Рибникар са станом у пријеполској улици 21, лечи сиротињу у кварту *врачарском*.

3. Д-р Воја Ж. Ђорђевић са станом у Краљ-Милановој улици 19, лечи сиротињу у кварту *теразијском*, *варошком* и *савамаалском*.

Лекари општински за санитетско-полицијски преглед и надзор, који врше и прегледе умрлих и издају посмртне листе:

1. Д-р М. Хаџи-Лазич са станом у Југовићевој улици 9, за *западни Врачар*.

2. Д-р Влада Ђорђевић са станом на углу дворске улице и Марвеног трга (кућа пок. ђенерала Анђелковића), за *источни Врачар*.

1. Д-р Самуило Попе са станом у Душановој улици 45, за *кварт варошки* и *дорћолски*.

4. Д-р Милорад Гођевац са станом у Поп-Лукиној улици 4, за *кварт савамаалски* и *теразијски*.

5. Д-р Јован Станковић са станом у Хилендарској улици 17, за *кварт палилулски*.

Школски лекар је Д-р Јован Јовановић Змај, са станом у Обреновој улици 10.

и Лугоша 21. септембра 1788. г. тако, да му војску при бегану доведе у такву забуну, да су једни на друге пуцали, а сам цар једва се спасе бегством. Турци у место да са свим сатру Ђесаревце, који су нагло узмицали, навале на Банат и страшно га опљачкају, допревни до близу Темишвара. У заустављању Турака одликовали су се Срби под капетаном Радивојевићем, али узалудно. На 147 села и вароши у Банату лежало је у рушевинама. Једини успех Ђесареваца на овој страни то је, што су ердељске и галицијске групе, у друштву с Русима, отеле од Турака Хоћим.

Друго једно оделење Турака кретало се Дунавом, уз пратњу флотиле, у помоћ Београду. Највише им је сметала *Ветеранијева цетина*, помоћу које су Ђесаревци господарили Дунавом. Пошто освоје Дунав опколе пећину са свију страна. После упорне борбе од 21 дана Ђесаревци 31. августа предаду пећину уз слободан излазак. За овим Турци у брзо растерају српске добровољачке чете и оду Београду. Крајем месеца септембра дође у помоћ посади београдској велика војска на 56 лађа. Пре тога посада београдска, чувши

за успехе на Каран-себешу и Дунаву често је испадала противу Ђесареваца па и Панчево заузела.

Из Баната Турци су лагано одступали у октобру тражећи угодне зимовнике. За њима по рушевинама наступали су Ђесаревци. Код Паланке на Дунаву 17. октобра дође се до судара. Генерал Хара нападне на Турке, који су се ту задржали при оступању. Српски добровољци под поручиком Продановићем брзо продру у утврђење; а остала војска тако притесни Турке, да се ови мораше предати. Октобра 27. Турци нападно Паланку с флотилом, ну буду одбијени с великом штетом¹⁾. — Пре но што завршимо опис ратовања у овој (1788.) години остаје нам да кажемо коју о борби Срба Добровољаца по Србији; о предузећу Ђесареваца против Босне и о Ђесарским и руским покушајима у Црној Гори. Да почнемо са догађајима у Србији.

Раније смо споменули, како су Срби у самом почетку 1788. г. устали на Тур-

ке, као и њихово суделовање при заузећу Шапца. У току 1788. год., по заузећу Шапца, редовна војска Ђесарска није ни ступала у Србију; тамо су се борили с Турцима само српски устаници уз припомоћ Фрајкораца. „Они ударају на Турке с очајањем, чине нечувене освете, туку и гњаве где год кога Турчина сретну и виде, и позатварају Турцима све путеве за Београд, Шабац и Смедерево.“ Фрајкорци под Михаљевићем били су на Забрелу на Сави. Ту их је у јуну и цар Јосиф II. походио и храбрио. Њихов је задатак био да заштићавају Србе и да пресеку Турцима везу по градовима, као и да спречавају разна испадња. Из дана у дан Фрајкорци су се увећавали, од многих Срба из унутрашњости Србије, који су масама долазили. Ну било је више чета, које су самостално војевале с Турцима. Да поменемо неке познате сукобе њихове с Турцима.

Капетан Коча још у лето 1787. год.¹⁾ подигао је народ у Поморављу око Јаго-

¹⁾ О овом ратовању главне војске Ђесарске види Српски летопис, кн. 66, ч. III, стр. 42—50. — Годишњицу Н. Чулића, кн. IX стр. 56—62 и 71—78. — Kallay В. Geschichte der Serben, B. I, S. 238—240.

¹⁾ Милићевић М. Ђ. по једном очевом рукопису вели да је „започета Кочина Крајина у лџу 1787“ даље вели да је код Коче „и пређе, независно од аустријскога позивања, живела мисао о слободи.“ (Путничка писма и т. д. стр. 235 и 236).

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0-25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином 0-70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1-50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0-20 д.
 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином 0-60 д.
 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1— д.
- Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године. АВр. 9449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-20 д.

- б) За незидан шпархерд 0-20 д.
- в) За узидан 0-40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0-50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0-20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака 0-10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0-10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0-20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-75 д.

II. Гробарина:

- а) Гроб за децу 7— д.
- б) Гроб за одрасле 12— д.
- в) Мала гробница 555-52 д.
- г) Велика гробница III реда 998-93 д.
- д) Велика гробница II реда 1099-93 д.
- е) Велика гробница I реда 1684-57 д.

III. Пражњење помијара и нуџника:

- а) Од кубног метра 7-00 д.
- б) Од акова 0-35 д.

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седмици од 14. Децембра до 20. Децембра 1895. год.
допутовало 617 путника — одпутовало 618 путника.

Постојбина приспелих путника:															
ПОЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Бесе и Херцегов.	Црно-Гор.	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Осталих Европ. Азијана	Из Европе
МУШКИХ	ЖЕНСКИХ														
585	32	542	48	1	—	1	15	6	2	—	—	1	1	—	—

Занимање путника:											
Тежаци и економи	Занатлије	Трговци	Индустријалци	Предавачи и шпекул.	Господинчари	Ителиг. и војска	Ученици	Радењаци и помоћници	Пељари и бозаџије	Надничари и слуге	Продетаријат
60	56	280	3	10	20	73	7	35	5	34	—

20. Децембра 1895. год.

Из статистичног оделења општ. вар. Београда.

дине и самостално је четовао с Турцима, задавајући им велика страха. Марта 31. 1788. пође из Јагодине 400 пешака и 800 коњаника к Београду. Њих приретне капетан Коча „од ког имена сви Турци дрхташе“ са 400 Срба код неког чардака, па у судару побије 200 Турака а 400 рани, остали побегоше Туприји. Том приликом задобије Коча 200 коња, многа кола с брашном и новаца. За овим пођу 600 Турака из Јагодине, ну Коча и њих причека, па их из заседе изненади и 300 Турака побије. Тог пута задобије красна „оружја, лепих коња, новаца и хаљина, и све своје Србе красно обогати, наоружа и одену све турским оделом тако, да их од Турака разазнати ниси могао.“¹⁾ Почетком маја крене се из Туприје и Јагодине 1000 Турака Београду. Њих Срби дочекају код Бастресине(?); при судару убију 65 Турака и задобију много добрих коња, ал' изгубе 38 људи. Разбијени Турци побегну натраг у Јагодину.

О Кочином даљем раду и јунаштву имамо врло мало спомена. К. С. Протић

мисли, да је он са својим друговима пропао при оном наглном продирању Турака на Банат и уз Дунав, „и то или после оног страдања Немаца на Дубави 10. и 11. августа, или кад је после овога на неколико дана пала Турцима у руке она Ветеранска пећина на Дунаву, јер су Немци тада одступили са Дунава к Темишвару, а Турци предирали и Дунавом у Банат и узели Паланку, пошто су пре тога очистили леву обалу Дунава од српских хајдука и српских драговољаца, који су је чували и бранили.“¹⁾ М. Ђ. Милићевић овако описује свршетак Кочин: „Коча узбијајући или бар уздржавајући Турке, који су продирали уз Дунав, борио се је, последњих дана, више Пореча, на левој страни Дунава. Дотле се је аустријска војска већ била тргла к Темишвару. Остао је био сам Коча и његови храбри добровољци.

„Турци, којима је Кочино јунаштво, већ било добро познато, позвали су га више пута, да се мане борбе, пошто је остао са тако малом дружином. Коча уз-

¹⁾ Српски летопис, књ. 66 ч. III. стр. 29 и 39 — Kallaу. В. Geschichte der Serben, В. I. S. 236—237.

¹⁾ Годишњица Н. Чушића, књ. IX. стр. 154.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА
ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ
од 16. Децембра до 22. Децембра 1895. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА			
		највећа		најмања	
		дин	пр.	дин	пр.
3177	Арпаџика	22	—	20	—
408	Брашна кукурузна	12	—	11	—
6371	Вина бела (од лит.)	—	70	—	50
11487	Вина црна (од лит.)	—	70	—	50
300	Волова	45	—	40	—
3510	Јабука	30	—	15	—
32822	Јечма	10	—	9	50
219	Кајмака	115	—	110	—
16826	Кожа јагњећих	—	—	—	—
	Кожа овчијих	—	—	—	—
10780	Креча	3	60	3	20
8172	Кромпира	9	—	7	—
355	Кудеље	70	—	60	—
58210	Кукуруза	8	—	7	50
570	Лоја топљеног	70	—	50	—
171	Лука бела	26	—	24	—
3747	Лука црна	14	—	13	—
838	Масти	115	—	110	—
	Меда	—	—	—	—
53716	Овса	10	—	9	50
9209	Ораја	30	—	25	—
11883	Пасуља	30	—	25	—
389589	Пшенице	11	20	11	—
10396	Ражи	8	80	8	10
11284	Ракије ком. меке „	—	60	—	50
	Ракије шљ. љуте „	—	—	—	—
20499	Ракије шљ. меке „	—	40	—	30
22041	Свиња дебелих	80	—	70	—
8697	Свиња средњих	60	—	55	—
40180	Сена	5	—	4	—
283	Сира	—	—	—	—
13520	Сламе	3	—	2	—
	Сочива	—	—	—	—
200	Сланине ужичке	160	—	150	—
	Сува меса	—	—	—	—
850	Угљена дрвеног	7	—	6	—
100000	Угљена каменог	3	—	2	50
	Шишарке	—	—	—	—
	Решце	—	—	—	—
53537	Шљива сувих	30	—	28	—
	Алове наприке	—	—	—	—
16066	Мекња	—	—	—	—
23595	Сигнице разне	—	—	—	—
	Разна воћа	—	—	—	—

дајући се у своју стару срећу, и у месне прилике дунавскога теснаца не послушати тих позива, Турци нагрну великим бројем и опколе га са свију страна. После страшнога боја и сече, ухвате жива њега и шестдесет друга с њиме (остали су имали лепу срћу изгинути раније). Њих све одведу у Текију према Оршави, и ту их живе набију на коље!..

„Мир мученичком праху! Слава јуначком имену твоме, несретни Кочо! Твоје и другова твојих јечање на самртном кољу задахну српски ваздух дахом, који поче тражити освете!“¹⁾

В. С. Караџић, као ближи савременик Кочин, онајбоље је записао народно предање, и ако врло кратко, о раду и свршетку Кочину.

(Наставиће се)

¹⁾ Поменик, стр. 226.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА